

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg har respekt for lederen af Det Konservative Folkeparti, som i dag optræder for første gang som ordfører i denne sammenhæng qua sit nye job, og jeg vil gerne sige tillykke med jobbet.

Men det, der er interessant i forhold til tidligere på dagen, er, at hr. Per Stig Møller faktisk går ind i en konkret diskussion, altså også en indholdsdiskussion, og ikke bevæger sig på det sproglige, demagogiske overdrev. Derfor vil jeg gerne give et bidrag til denne diskussion, fordi der er sagt nogle ting, som jeg mener kræver en korrektion.

Det er blevet sagt, at skatterne stiger, og at det offentlige forbrug stiger og stiger og stiger, så lad os prøve at gå med på den tankegang. Hr. Per Stig Møller nævnte tallet 77 mia. kr., som skatten skulle være steget med. Det er faktisk lidt mere; hvis vi tager de økonomiske oversigter for 1994-98, er det ca. 90 mia. kr.

Så skal man jo i virkeligheden sige: Hvor stor en del skyldes inflationsudviklingen i den periode? Man skal regne om i faste priser for overhovedet at kunne sammenligne, og så kan man trække ca. 45 mia. kr. fra. Der er altså – og nu runder jeg op for ikke at blive beskyldt for at snyde på vægten – kommet 50 mia. kr. mere ind i skat, hvis vi regner inflationsvirkningen fra, og heraf har vi brugt 40 mia. kr. til at fylde det hul, der var i den offentlige saldo. Tilbage er der så et overskud i størrelsesordenen 7-10 mia. kr.

Og hvorfor er der kommet flere penge ind? Ja, det er jo ikke, fordi skatterne er blevet skruet op, men fordi det er så lykkeligt, at der er kommet mange flere mennesker i arbejde, som også betaler skat, og det er vel også meningen under en eventuelt kommende borgerlig regering – gid det må vare længe!

Hvis vi ser på de offentlige udgifters bevægelser – nu mener jeg, der blev nævnt et forkert tal, men det er sådan set ligegyldigt, jeg bruger dem fra Økonomisk Oversigt – er der en stigning i det offentlige forbrug på 1½ pct., og den er større end det, vi regnede med i december. Hvad er forklaringen på det? Den er desværre, at kommuner og amter ikke har holdt de aftaler og de budgetter, de selv vedtog sidste efterår. Vi kan godt forstå, at kommuner og amter føler et pres for at forbedre servicen på børnepasningsområdet, over for de ældre og på sygehusene, men det er selvfølgelig vigtigt, at vi kan holde snor i det. Det er helt korrekt.

Hvis vi nu går ind på den samme tankegang, jeg redegjorde for lige før, med hensyn til de

offentlige udgifter og renser for inflationens virkninger, er der en realvækst på nul i de offentlige udgifter. Jeg ved godt, det er temmelig indviklet, men jeg tager det frem her – vel vidende at det ikke er særlig folkeligt – for at sige, at det er nemt at stille sig op på en talerstol og med demagogisk misbrug og manipulation af tallene postulere en udvikling, som reelt ikke finder sted.

Jeg skal også sige, at der ikke er kommet 17.000 flere i den offentlige sektor, men kun 13.000. En stor del af dem er kommet ind på grund af fremrykket aktivering, og tallet vokser endnu mere, når bistandsloven, der lige er vedtaget med bl.a. Det Konservative Folkepartis stemmer, træder i kraft. Så fremrykker man aktiveringen, og det regnes med i den offentlige saldo.

Når alt kommer til alt, er der altså stort set ikke noget fortilfælde til en så velstyret og trimmet økonomi, der er afbalanceret og bevæger sig mod de mål, Det Konservative Folkepartis politiske leder har talt om her fra talerstolen i dag.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Jeg vil da meget gerne takke økonomiministeren for den seriøse og saglige forelæsning. Nu er spillereglerne her i salen jo sådan, at de er til regeringens fordel, for regeringsmedlemmerne har ubegrænset taletid, og vi andre har kun et par minutter, så jeg må nøjes med at sige, at de oplysninger, som foreligger fra Det Økonomiske Råd, og de oplysninger, som foreligger fra Dansk Industri, ikke svarer til de oplysninger, økonomiministeren kommer med. Men jeg synes ikke, vi kan bruge mere tid på det, da jeg kun har 2 minutter, mens ministeren har 20 minutter, så det er ikke fair vilkår at gøre det under.

De 17.000 mennesker bliver hos økonomiministeren til 13.000 mennesker; men DI har beregnet det til 17.000 mennesker. Sådan er det, og det vil sige, at tal står mod tal, og lad det så være.

Så vil jeg godt vende mig til skatteministeren, for hans tale skuffede mig lidt. Jeg havde egentlig troet, den var på et lidt højere niveau, for skatteministeren ved jo udmærket godt, at han rettede henvendelse om, at vi skulle acceptere denne bilafgift, og garanterede over for mig personlig, at den blev provenuneutral. Derfor synes jeg, det var en farlig spøg at gå på taler-